

Augusztus 20. – Díjátadó

Tisztelt Ünneplő közönség!

Az a furcsa szituáció állt elő, hogy az idén díjazottak egyike sem tud jelen lenni ezen a szép nemzeti ünnepen, s egyben rendkívül megtisztelő díjátadáson.

Cs. Nagy Tamás és Furucz Zoltán posztumusz kapják meg az elismerést, jómagam pedig rehabilitációs kezelésem vagyok, ahonnan a járványügyi előírások miatt nem engedtek ki.

Nyilván mindhárman elmondanánk, büszkék vagyunk arra, hogy a városért valóban sokat tevő, előttünk díjazottak névsora egészül ki ma a mienkkel. Ha mi magunk nem is állhatunk itt a meghatottságtól könnyező szemekkel, de a hozzátartozóink itt vannak, akik gondolom, nem kevésbé büszkék ránk. Mindig is azt vallottam, hogy minden embernek küldetése van. Kinek ilyen, kinek olyan, de van. És ezek között nincsenek kicsik vagy jelentéktelenek. Mindannyiunk céllal született és él, élt e világban.

Cs. Nagy Tamás a város zenei életének fellendítését érezte küldetésének.

Furucz Zoltán a közvélemény tájékoztatását.

Jómagam pedig azon iskola irányítását, ahová magam is jártam, s amely máig első és egyetlen munkahelyem.

Egyikünk sem az elismerés reményében tette ezt, mint ahogy sokan nem is kapnak soha semmilyen elismerést, még ha becsülettel, odaadással is végzik a munkájukat. De higgyék el, miközben tagadhatatlanul jól esik, nem ez az igazán fontos.

A fontos az, mindenki higgye el, ő maga is fontos!

A fontos az, vegyük észre az élet apró örömeit, amely lehet a családtagokkal vagy barátokkal folytatott beszélgetés, egy szép madárdal vagy a vízcsobogás hallgatása, a virág illata, az étel íze, a kedvesünk mosolya. Ha mindannyian így tennénk, mi magunk lehetnénk boldogabbak és a világ is szebb lenne ettől!

E gondolatok mellett köszönetet mondok felterjesztőinknek, s a testületnek, amely támogató szavazataival elismerte munkánkat.

Budakeszi, 2021. 08. 18.

Fábián Gábor s.k.